

gisten i Virkeligheden ikke er større paa det ene Sted end paa det andet. Man maa dog vel see hen til det Resultat, der opnaaes. Derfor det laa i vor Magt at kunne som den nævnte Nabo ved Hjælp af vor Krigshær skaffe os store Landsfræktninger og talrige Undersaatter, som gavede rige Statter, ja, saa kunde jeg idetmindste finde, at det var en fordelagtig Anvendelse af vore Penge, der var Tale om; men, naar vi med de Udgifter, som vi kunne gjøre paa vort Hærvæsen, ikke engang kunne bringe det dertil, at vi selv ere istand til at forsvare vort Land, men skulle ihe til det, som den høitærede Minister meget rigtigt ansøgte ved Siden af, nemlig en viss Politik, for at skaffe Hjælp fra dem, der kunne forsvare os, saa seer jeg ikke, at der deri, at Udgifterne ikke ere større hos os end hos vor sydlige Nabo, ligger noget Beviis for, at de ikke ere for store for vort Land; om de ikke ogsaa ere for store for det andet Land, er iøvrigt et Spørgsmaal, som jeg ikke videre skal indlade mig paa; det kan gjerne være, at de kunne falde tungt nok paa Mange af dem, der skulle bære dem. Mig forekommer det, at den Udgift, der her kræves til Hærvæsenet, er saa stor, at det er tvivlsomt, om det vil blive muligt for os i ret lang Tid at udholde en Krig af Mangel paa Penge; men det er dog virkelig ikke for Fredens Skyld, at man holder en Hær; det maa dog være for at kunne holde ud, naar man overfaldes, og man maa altsaa ikke være nødt til strag eller en kort Tid efter at maatte strække Gevær, fordi man ikke har flere Penge til at nære Hæren for. Efter de Udtalelser, der idag ere fremkomne fra et Par ærede Medlemmer — jeg sigter herved til et Par, som efter deres borgerlige Stilling ere mindre Landboere — skulde man virkelig troe, at man maatte være paa Vildspor, naar man troede, at der paa Byrdebets Landet en for stor Byrde ved Lovforslaget; thi, naar de med saa stor Freidighed see Udgifterne imøde, skulde man jo næsten antage, at de ikke ville være for svære; men da jeg ikke har nogen Vorgen for, at de nævnte Medlemmer have den fulbeste Indsigt i Sagen, saaledes at de kunne borge os Alle for, at deres Formening vil være den rigtige, tør jeg alligevel ikke følge dem. Jeg vil iøvrigt be-

mærke, at det naturligtviis ikke kan Andet end glæde mig at see, at der idetmindste hos disse Medlemmer viser sig en saa stor Beredvilighed til at paatage sig saa store Udgifter, thi det er jo begrundet i, at de have en levende Fædrelandskjærlighed og Interesse for Landets Selbstændighed; det er udtalt tydeligt nok af de ærede Medlemmer, og det er jo Noget, som man i høieste Grad maa anerkjende. Men jeg troer dog ogsaa, at de ærede Medlemmer, naar de see Andre af os her i Salen stemme mod Lovforslaget, ikke deraf ville drage den Slutning, at vi have mindre Kjærlighed til Fædrelandet; vi troe kun, at der ved Lovforslaget indrettes et for dyrt og dog ikke tilstrækkeligt Hærvæsen. — Det blev af det ærede Medlem for Maribo Amts Afd. Valgkreds (N. C. Hansen) udtalt, at han ikke vilde stemme mod Lovforslaget, blandt Andet, fordi der saa vilde være spildt en overordentlig lang Tid; den samme Tanke blev gjentagen af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen). Jeg vil dertil sige, at dersom det var sandt, at al den Tid, der er bleven anvendt paa det foreliggende Arbejde, var spildt, hvis vi ikke i denne Session kom til en endelig Afgjørelse af Spørgsmaalet om vort Hærvæsen, vilde jeg heller ikke kunne Andet end beklage, om nærværende Lovforslag ikke gik igjennem. Men jeg er overtydet om, at der endnu er saa mange Punkter i denne Sag, der trænge til Belysning, og at der er saa Meget af det, som man her har opstillet, om hvilket der havdes meget lidt Erfaring, at man paa ingen Maade kan være sikker paa, at dette er det Bedste, og at Krigsbestyrelsen derfor i alt Fald vil have haft overordentlig Gavn af at have gjenneingaaet denne Sag med Folke-repræsentationen og at have modtaget Udbyttet fra den tidligere nedsatte Forsvarscommission. Det er min Overbeviisning, at der aldeles Intet er spildt, selv om vi ikke i denne Session komme til et endeligt Resultat; jeg antager tværtimod, at det vil være heldigt, hvis vi ikke nu komme til et Resultat, idet jeg er overtydet om, at Meget af det, som nu er uklart, vil komme til at staae klarere, naar vi blot unde den ærede Minister et halvt Aars Tid til at overveie, hvad der er fremkommet i denne